

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1342/05
01.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, против туженог ББ, чији је пуномоћник ВВ, адвокат, ради поништаја уговора о доживотном издржавању и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Крушевцу број Гж. 27/05 од 26.1.2005. године, донео је у седници већа 1.12.2005. године:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Крушевцу број Гж. 27/05 од 26.1.2005. године и пресуда Општинског суда у Крушевцу број П. 1034/2000 од 11.11.2003. године у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете.

УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Крушевцу број Гж. 27/05 од 26.1.2005. године и пресуда Општинског суда у Крушевцу број П. 1034/2000 од 11.11.2003. године у делу којим је одбијен тужбени захтев за поништај уговора о доживотном издржавању и у делу одлуке о трошковима поступка и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење у укинutom делу.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Крушевцу број Гж. 27/05 одбијене су као неосноване жалбе парничних странака, а пресуда Општинског суда у Крушевцу број П. 1034/2000 од 11.11.2003. године је потврђена, којом је у ставу 1. одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен између примаоца издржавања ГГ и даваоца издржавања ББ од 8.12.1992. године, оверен у Општинском суду у ___ под бројем ___ тако да не производи правно дејство и да се тужилац и тужени упуте да имовинско-правна питања реше по одредбама Закона о наслеђивању. Ставом 2. изреке је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете плати износ од 499.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом 3. изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 18.000,00 динара у року од 15 дана.

Против назначене пресуде Окружног суда у Крушевцу тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Ревизија тужиоца је делимично основана.

У поступку пред нижестепеним судовима нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП-а, а на коју повреду Врховни суд пази по службеној дужности.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је сада покојни ГГ закључио уговор о доживотном издржавању са туженим ББ, својим унуком који је оверен пред Општинским судом у ___ у предмету ___ као и судски тестамент који је оверен пред истим судом истог дана 8.12.1992. године у предмету број ____. Покојни ГГ је располагао целокупном својом имовином у корист овде туженог, а од постојеће имовине је тужиоцу, своме сину, оставио __ ари од парцеле "___". Утврђено је да је тужени заједно са својим укућанима водио потпуну бригу о покојном ГГ, а након смрти га сахранио о свом трошку док тужилац није долазио у посету свом оцу. Графолошким вештачењем је утврђено да је потпис на уговорима аутентични потпис покојног ГГ.

На основу ових чињеница нижестепени судови су одбили тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи уговор о доживотном издржавању из разлога што тужилац није пружио ниједан доказ да је спорни уговор закључен под утицајем силе, принуде или преваре те да не постоји ниједан законски разлог за његову ништавост.

Тужилац је још у тужби навео да је прималац издржавања у уговору о доживотном издржавању навео да туженом оставља све покретности не наводећи таксативно које су то покретне ствари и не изузимајући тужичеве ствари покућства које су се налазиле у његовој кући, да ни непокретна имовина није била описана као ни удео примаоца издржавања у непокретностима, чиме је наводно признао да прималац издржавања није био власник свих зграда али то није навео. Те наводе тужилац понавља и у ревизији. Првостепени суд у образложењу пресуде није навео садржину предметног уговора о доживотном издржавању. Иако наводи да је извршио увид у спис овере број ЗР. 1606/92 од 8.12.1992. године, тај спис

није прикључио предметном спису нити примерак уговора о доживотном издржавању па Врховни суд није могао да провери ове наводе ревидента.

Покретне ствари као предмет уговора о доживотном издржавању у уговору морају бити наведен тако да се разликују од других ствари било као индивидуално одређене било као наведене помоћу ознаке збирне ствари онако како се у промету ствари одређују. Потреба да покретне ствари буду наведене у уговору о доживотном издржавању представљају битну одлику уговора тако да у погледу покретних ствари нема правоваљаног уговора ако ствари нису наведене. Уговором о доживотном издржавању се ствари уступају даваоцу издржавања у својину с тим што се предаја одлаже до смрти друге уговорне стране па сигурности и правном саобраћају одговара да у уговору морају бити јасно одређене које покретне ствари се преносе у својину даваоцу издржавања и у погледу којих покретних ствари престаје право располагања за живота другој уговорној страни. Ништавост неке одредбе уговора не повлачи ништавост самог уговора ако он може опстати без ништаве одредбе и ако она није била ни услов уговора ни одлучујућа побуда због које је уговор закључен (члан 105. став 1. Закона о облигационим односима).

Из наведеног разлога ревизија туженог је оцењена као основана па је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде и то на основу члана 394. став 2. ЗПП-а.

Међутим, нису основани наводи ревизије којим се побија одлука нижестепених судова којим је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде штете плати износ од 499.000,00 динара са припадајућим законским затезним каматама. Основ овог тужбеног захтева су улагања и новчана давања тужиоца покојном примаоцу издржавања, иначе тужиоцем оцу. Тужени није пасивно легитимисан будући да он није наследник покојног ГГ већ је то отац туженог ДД који је жив и приступио је на рочиште 14.11.2000. године. Према одредби члана 119. Закона о наслеђивању "Службени гласник Републике Србије", број 52/1974), а који је меродаван пропис у овој правној ствари с обзиром на датум закључења уговора о доживотном издржавању, давалац издржавања не одговара после смрти прималаца издржавања за његове дугове, али се може уговорити да ће он одговорати за његове постојеће дугове одређеним повериоцима (члан 119.). У поступку није утврђено да је између туженог и примаоца издржавања уговорено да тужени одговара повериоцима за дугове примаоца издржавања. То су разлози због којих тужбени захтев тужиоца у односу на туженог за накнаду штете није основан и ваљало га је одбити као што су то и учинили нижестепени судови.

Стога је у овом делу ревизија тужиоца одбијена и одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде на основу члана 393. савезног ЗПП-а, у вези члана 491. став 4. ЗПП-а ("Службени гласник Републике Србије", број 125/2004).

У наставку поступка првостепени суд ће допунити чињенично стање онако како му је указано, прибавиће и спису прикључити или уговор о доживотном издржавању или спис ЗР.бр. 166/92, утврдиће садржину уговора о доживотном издржавању, однос тог уговора и тестаментa закљученог истог дана па ће након што у потпуности расправи релевантне чињенице поново одлучити о основаности тужбеног захтева тужиоца у непресуђеном делу и о свим трошковима парничног поступка.

Председник већа

судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

зж